

[Krag.]

om Valutalovgivningen i Forsommeren 1932, og han spurgte mig, om der i Tilknytning til denne Lovgivning var ført Forhandlinger, som sikrede mod Afleveringspligtens Gennemførelse.

I den Anledning skal jeg sige til det ærede Medlem, at der forud for Loven af 1932, som, saa vidt jeg erindrer, blev gennemført i Maj Maaned, naturligvis er gaaet en Række Forhandlinger i Udvalget angaaende Afleveringsspørgsmaalet, som resulterede i de Bestemmelser, som Loven kom til at indeholde, og det vil i saa Henseende være tilstrækkeligt at minde om, at der fra Udvalgets Side, tiltraadt af Handelsministeren, stilledes Forslag om og blev vedtaget følgende Bestemmelse som nyt Stykke i Lovforslaget § 3:

„Det paahviler Nationalbanken i Forbindelse med Ministeren for Handel og Industri at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Pligt til at afgive til Nationalbanken eller eventuelt paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser at sælge Valuta eller Effekter, der lyder herpaa, kan bortfalde snarest muligt og senest den 31. August.“

Dermed er Resultatet af disse Forhandlinger og Samtaler klart fastslaaet i selve den gennemførte Lovs Tekst, og jeg har da ogsaa forstaaet det saaledes, at naar den højtærede tidligere Handelsminister har udsendt Cirkulæret af 11. September 1935, hvori denne Afleveringspligt genindførtes, saa er det i Henhold til § 8 i den nugældende Lov, en Paragraf, som dækker en tilsvarende i Loven af 5. December 1932. Men jeg har gentagende, ogsaa offentligt, udtalt, at jeg, ganske uanset hvorvidt den højtærede Handelsministers Beføjelse med Hensyn til Udøvelsen af § 8 rækker, ikke mener, at det er passende, at en Minister gennem en Bekendtgørelse ved en Bemyndigelse udnytter Situationen til at genindføre Bestemmelser, som udtrykkeligt ved Lov er fjernet. Videre eller mere kunde vi i 1932 ikke foretage os end det, der har fundet sit Udtryk i Loven, og naar det alligevel har kunnet lade sig gøre i Ly af en Bemyndigelse at gennemføre denne Afleveringspligt, er det et Bevis paa, hvor ganske overordentlig forsigtig Rigsdagen faktisk bør være med at give den siddende Regering Bemyndigelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg er jo en Slags Parthaver i Foretagendet, og derfor kan det vel være naturligt, da jeg altsaa ikke er saa bedrøvet som den højtærede tidligere Handelsminister, at jeg ikke kan sige noget i Anledning af alle de Bemærkninger, der siges om Bekendtgørelsen af 11. September og dens mere eller mindre Lovlighed, at jeg siger, hvad der bør siges om den Sag. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem Hr. Krag var klar over, at Valutalovens § 8, er det vist, giver fuld Adgang til at udstede en saadan Bekendtgørelse. Jeg understreger, at det Valutaforslag, som var forelagt af Venstre i December 1934, gældende for 1935, havde den samme Ordlyd med Hensyn til en saadan Bemyndigelse til Ministeren, men jeg maa have Lov at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at det er ikke rigtigt, naar man fra Venstres Side siger, at en Ting, som var ophævet ved Lov, blev genindført ved Bekendtgørelsen. Jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat.

Lørdag den 21. Maj 1932 Klokken et Par Minutter over 4 om Eftermiddagen gik det ærede Medlem Hr. Krag og jeg til Statsministeren og forelagde ham det Grundlag, paa hvilket vore Partier vilde forhandle om en Række forskellige Spørgsmaal. Det var det Grundlag, som førte til Forliget af Juni 1932, og her forelagde vi skriftligt Statsministeren følgende angaaende Valutapolitikken: Skandinavisk Kronekurs tilvejebringes snarest i Tilknytning til nødvendig Tillem্পning af Kreditgivning og Seddelpolitik — det var dengang man talte om at slække Kronen, enkelte Medlemmer kan maaske huske det Udtryk —, men nu kommer det afgørende: Senest den 31. August ophører Afleveringspligten for fremmed Valuta. Valutacentralen i dens nuværende Skikkelse ophæves, Valutarestriktionerne i Henhold til Loven af 18. November 1931, derunder Hjemføringspligten for fremmed Valuta, opretholdes dog efter nævnte Dato indtil videre. — Se, naar to saa kloge Mennesker som det ærede Medlem og jeg er gaaet til Statsministeren og har sagt: Tvangsafleveringen maa ophøre, men Hjemføringspligten bevares indtil videre, saa tror jeg, der har været Mening i det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg forbaavses ingenlunde over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu melder sig paa Talerstolen, for her er